

La vida fantàstica.

Lliçons de vida d'un nen amb somnis

Dídac Bautista Torguet

Il·lustracions de Carme Solé Vendrell

Estrella Polar. Edicions 62, SA. Barcelona, 2020

En Dídac Bautista és un infant de dotze anys que ha viscut la major part de la seva vida en una situació excepcional per motius de salut. Als 3 anys li va ser diagnosticada una leucèmia que, al marge dels inevitables ingressos hospitalaris, llargs períodes de tractament i quimioteràpia, i intervencions diverses, li ha fet passar tota la seva infantesa privat de sortir de casa, sense possibilitat d'anar a escola, sense la convivència amb altres infants de la seva edat i sota la protecció de la seva família. Com hem fet nombroses vegades, creiem que els testimonis personals viscuts i narrats en primera persona ens donen una il·lustració molt descriptiva de les vivències que ha experimentat cada persona que ha hagut d'enfrontar-se al dolor o les privacions més elementals, en la seva evolució individual.

Seguint el model de recursos extraordinaris per a atendre en la seva globalitat a l'alumnat amb necessitats educatives específiques i les condicions concretes que permeten a cada alumne el seu accés als aprenentatges, el programa d'Atenció Educativa Domiciliària ha permès que en Dídac hagi pogut seguir tots els seus estudis d'ensenyament primari des de casa seva, amb la presència diària d'una mestra que li ha anat aportant tots els continguts i coneixements, en coordinació amb les diferents tutores de referència que anava tenint segons el curs escolar.

Les hores diàries de classe han representat per en Dídac una finestra al món dels seus coetanis, un contacte regular amb el que s'espera dels infants de la seva edat i una oportunitat constant de veure's en condicions d'aprendre nous coneixements, de créixer personalment i vincular-se amb els altres infants en aquesta experiència del creixement i maduració mental.

La mestra domiciliària ja va veure des d'un principi que el Dídac tenia una habilitat destacable per escriure i una imaginació creativa molt desenvolupada per idear històries i explicar-les segons els seus propis termes i estil.

Va ser en aquest context que es va anar desenvolupant la idea d'escriure aquest llibre i de donar una sortida a la immensitat de vivències, pensaments i emocions que li havien generat les seves llargues estades a l'hospital, a casa i privat de la mobilitat de la resta d'infants.

En aquest escrit, l'autor ens confronta sense cap embut amb la idea de la mort, el patiment pels altres, per la marxa per sempre de l'amic fidel de jocs i patiments, sempre amb una nota visible de lleialtat i empatia. L'infant explica amb una natural sinceritat com viu la presència de la malaltia dins seu i com és capaç de seguir mirant el món

sense cap recança ni ressentiment. La seva experiència vital el fa ser molt conscient de com valora l'estimació de les persones més pròximes i la intensitat dels sentiments que li és possible generar. Segurament té l'oportunitat de sentir totes les emocions possibles, però el seu mèrit rau en no deixar que cap d'elles s'apoderi de si mateix.

En aquesta contraposada manera de notar la intensitat dels vincles i la calidesa de tots els afectes que ha rebut, ha pogut comprovar com poden coincidir en moments molt pròxims la intensa necessitat d'estar sol i la contrària, la necessitat de tenir molt a prop la companyia dels altres.

Amb la lectura d'aquest petit llibre sentim el ferm batec d'aquest cos que sempre té esma per lluitar, que no es deixa temptar per la rendició i que és capaç de reconèixer l'existència del dolor i la tristesa al seu voltant sense perdre les forces per seguir endavant. És aquesta llum interna que el manté viu i optimista per conservar la fermesa i seguretat que segueix un camí carregat de convicció i empenta. La mateixa felicitat que pren sentit no com a finalitat i destí sinó com a camí per arribar-hi.

La vida fantàstica és una mostra vital i perseverant de resiliència, tenyida des de la mirada franca d'un infant que no pretén allisonar ningú, que no es vol constituir en exemple de res. Només és l'expressió d'un infant amb somnis, que ha sabut mirar més enllà del seu primer pla immediat i saber trobar la dimensió humana i transcendent a tot el que li passa, a tot el que pensa. Com si això fos poc.

És destacable que en aquestes fases de la infantesa un noi obri les riqueses dels seus sentiments i es posicioni amb fortalesa i tremp davant de tot el que viu i sent. No és un fet singular però ens hem de mostrar agraïts que hagi tingut la gosadia de compartir-ho. Al mateix temps que cal reconèixer l'habilitat de la seva mestra per haver sabut detectar aquesta vàlua i ajudar-lo a donar-hi forma. Els temes tractats pertanyen a la inacabable intensitat de les vivències de l'autor i ens permeten assistir des de primera fila a la seva intimitat i sincera exposició de pensaments, idees i somnis. Són especialment colpidores les reflexions sobre l'amistat i el valor atribuït a les seves diferents facetes.

La narració d'en Dídac ens dona llums i ens desperta un intens sentiment d'agraïment per haver pogut contemplar la seva realitat i els seus patiments, juntament amb els dubtes, incomprendiments i mostres de sana rebel·lia.

Un llibre carregat de vida i de saviesa que ens pot ajudar a bastament a mirar les diferents peculiaritats que te la vida dels nostres alumnes, siguin quines siguin llurs característiques i essències que les configuren.

Jaume Forn i Rambla